

Most tél van...

PUBLICISZTIKA - LXVIII. évfolyam, 51-52. szám, 2024. december 19.

A háború kúszva közeledik. Még nincsenek a spájzban az oroszok, de az utcánkban és a gondolatainkban már ott vannak a jelek. A számítás jelei. A szorongás jelei. A minap az utcámban a villanyoszlopon hirdetést láttam. Ez állt rajta: „Óvóhely - bunker építése (föld alatti) - Vállaljuk vas, vasszerkezeti óvóhelyek föld alatti építését teljes kivitelezéssel!” Lám, ügyes vállalkozók máris üzletet látnak az emberek háborús félelmeiben. Magamon is észrevettem az árulkodó jelet, de sajnos, már későn. Lányoméék családi házat építenek. Nagy öröm ez nekem, hiszen csak az épít házat, aki bízik a jövőben. (Nem feltétlenül a szebb jövőben, de abban igen, hogy lesz jövő.) Az épülő ház képeit nézegetve mégis azt mondtam nekik: nagyszerű a hőszivattyús padlófűtés, a villanytűzhely, a sok konnektor, de nem szerencsés, ha az egész házat egyetlen energiaforrás működteti. Mi van, ha nincs áram? Akkor nincs fűtés, nincs főzés, hűtőszekrény, nincs tévé, számítógép, mobilfeltöltés, nincs semmi. Ahogy kimondtam, rögtön megbántam. Ez a háborút megéltek paranoiája. Miért is ültettem a fülükbe a bogarat. Igaz, ukrajnai emberek millióinak már nem képletes bogár zúg a fülében, hanem konkrét házromboló bombák, lövedékek fülsiketítő robaja. És nincs villany, és nincs víz... Szóval, békében is jó dolog, ha van alternatív energiaforrás, ha van kémény a házban, de az ember lakodalomban mégsem azzal kezdi, hogy jaj, mi lesz, ha lesz gyerekük, az egyszer lemegy a pincébe, és fejére esik a káposztáskő...